

alle dem, der ønske Universitetsformuen bevaret uforringet, indtil en særlig Lov har ordnet dets økonomiske Forhold, betragtes som lidet tilfredsstillende, og det er kun den ogsaa fra anden Side udtalte Erkjendelse af Umuligheden af, at den nysnævnte Lov tilveiebringes i den nærmeste Fremtid, samt den af samme Side delte Forventning om, at dette Maal vil kunne naas, der har kunnet bevæge Repræsentanter for Landssthingets Flertal og Folkethingets Mindretal til med stor Selvovervindelse at gaa ind paa denne Affattelse. Det er et Stykke af Flertallets Betænkning, underkrevet saavel af det ærede Medlem, som rettede Behreidelsen imod mig, som af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Man vil heraf se, for det Første at det Forlig, der blev indgaaet i forrige Samling, blev fra den ene Side betragtet som rent foreløbigt og blev fra den anden Side anerkjendt som saadant. Dernæst vil man se, at der i denne Erklæring indholdes et Løfte om, at man ogsaa fra den anden Side, fra den Side, som det ærede Medlem, der gjorde Angrebet paa mig, repræsenterer, vil være villig til at tage Lovforslaget om Universitetets Underbalance under Behandling og gjøre Sit til, at der kan komme et Resultat ud af det. Saaledes er Stillingen. Nu følger heraf: Under Forsudsætning af, at det lykkes at komme til Enighed mellem de to Thing om den endelige Ordning af Universitetets Formuesforhold gjennem en Lov, som vil blive fremsat her i Thinget om nogle Dage, er det aldeles ligegyldigt, hvilken Anmærkning der opføres paa Finantsloven i dette Dieblif; det er aldeles ligegyldigt, om der staar, paa hvad Maade Universitetets Underbalance skal dækkes eller ikke. Under den anden Forsudsætning, at det selv om man nok saa ærlig bestreber sig derfor, dog ikke vil lykkes at komme til Enighed om Loven, vilde det fra Ministeriets Side være et uberettiget Tryk at lægge paa det andet Thing, om jeg forud vilde have foreslaaet Forligsanmærkningen optagen allerede nu; thi da vilde det andet Thing ikke være stillet frit ligeoverfor det Spørgsmaal, og dette kan det andet Thing, saaledes som Betænkningen er affattet ifjor, fordre, ubetinget fordre. Jeg har derfor ikke havt anden Vel at gaa end den, jeg er gaaet; jeg paastaar, at det har været det ene Korrekte. Jeg maa derfor, hvad dette Punkt angaar, endnu sige, at her ikke kan være Tale om noget Ridderligt eller noget mindre Ridderligt. Her er kun Tale om Opfyldelse af min Pligt som Minister ligeoverfor dette Spørgsmaal i Henhold til det Forlig, der blev sluttet

ifjor. Forøvrigt vil jeg slutte med at sige, at jeg paa ingen Maade anerkjender det ærede Medlem som Dommer over, hvad der er ridderligt eller ikke ridderligt.

Indenrigsministeren (Steen): Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (Monrad), der kom ind paa at omtale Rvægsagen, yttrede, at man ikke havde Lov at nedlægge Forbud paa en Mulighed. Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at denne Sætning, udtalt i en saadan Umindelighed, neppe kan fortjene Anerkjendelse, det vil afhænge af, om Muligheden mere eller mindre nærmer sig til Sandsynlighed. Det maa desuden bero paa Bestaffenheden og Størrelsen af den Fare, som man vil afvende, og de Foranstaltninger, man træffer derimod. Jeg skal bemærke, at dengang Forbudet blev nedlagt, blev det ikke nedlagt paa en Mulighed, men paa en Virkelighed. Jeg tror, at der var Spørgsmaal her i Thinget om, hvorvidt Forbudet var udfædt i fuld Overensstemmelse med Lovens Ordlyd, men jeg tror, at det maatte erkjendes, at der var tilveiebragt et saa stærkt Bevis for Tilstedeværelsen af Sygdommen i Sverig, som der efter Omstændighederne paa nogen Maade kunde føres. De Medlemmer, som ere enige i den Opfattelse, at der foreligger Bevis for, at den ondartede Lungesyge har været indført her i Landet fra Sverig, maa naturligvis følge deraf indrømme, at den har grasseret der, og man maa antage i et ikke ringe Omfang, efterdi Sygdommen tre Gange i et Aar blev overført hertil gjennem et ikke ringe Antal af syge Kreaturer. Men har den ondartede Lungesyge for noget over et Aar siden eksisteret i Sverig, saa tror jeg, at man har Grund til at paastaa, at det er mere end en blot Mulighed, at den endnu skulde kunne eksistere der. Det forekommer mig i den Grad sandsynligt, at jeg ikke alene har anset det for forfarligt, men ligefrem for min Pligt ikke at hæve Forbudet mod Indførselen. Den, der har gjort sig bekendt med denne Sygdoms Natur, vil vide, at den kan eksistere skjult i lang Tid i et Land. Det har været Tilfældet, at den har været tilstede i et Land aarevis, uden at man har havt Forestilling derom. Det var saaledes, da Sygdommen blev indført til England fra Nordamerika, det var Tilfældet, da den for en Snes Aar siden eller mere — jeg tror, at det var i Halvtredserne — blev indført fra Sverig til Danmark. Dengang vidste man ikke i Sverig, at den ondartede Lungesyge havde grasseret der i længere Tid, det blev først konstateret paa hertil indførte Kreaturer. Naar der nu spørges om, hvorvidt den Til-